మొదటి సంపుటం

కార్ల్ మార్క్స్

పెట్టుబడి

ఇంగ్లీషు ముద్రణకు ముందుమాట

'పెట్టుబడి' ఇంగ్లీషు అనువాదాన్ని ఎందుకు ప్రచురిస్తున్నామో వివరించాల్సిన పని లేదు. కాగా ఈ ప్రచురణ ఇంత ఆలస్యం ఎందుకయిందో వివరించాల్సిన అవసరం మాత్రం ఉంది. అనేక సంవత్సరాలుగా ఇంగ్లండు, అమెరికాల్లోని పత్రికలూ, సాహిత్యమూ ఈ గ్రంథంలోని సిద్ధాంతాలను పదే పదే పేర్కొంటున్నాయి. వాటిపై ఖండన మండనలు చేస్తున్నాయి. భాష్యాలు, వక్రభాష్యాలూ కురిపిస్తున్నాయి. వీటన్నిటినీ గమనిస్తూ కూడా ఈ ప్రచురణ తీసుకురావడంలో ఇంతవరకు ఎందుకు ఆలస్యం జరిగిందో వివరించాల్సిన అవసరం వుంది.

1883లో ఈ గ్రంథ రచయిత మరణించిన వెంటనే ఇంగ్లీషు అనువాదం తప్పనిసరిగా అవసరమైనట్లు స్పష్టమైంది. మార్క్స్ సాహిత్యానికి బాధ్యులైనవాళ్ళు ఏనాటి నుండో ప్రజల ముందుంచాలని తహతహలాడుతున్న ఈ గ్రంథాన్ని అనువదించటానికి సామ్యూల్ మూర్ అంగీకరించాడు. ఆయన మార్క్స్‌కీ, నాకు చిరకాల మిత్రుడు. ఈ గ్రంథంతో ఆయనకున్న పరిచయం అనన్యమైనది. రాతప్రతుల్ని మూలగ్రంథంతో సరిపోల్చి అవసరమనుకొన్న మార్పుల్నీ చేర్పుల్నీ సూచించాల్సిన బాధ్యతని నేను స్వీకరించాను. శామ్యూల్ మూర్ తన వృత్తిపరమైన పనుల ఒత్తిడి వల్ల మేమంతా ఆశించినంత తొందరగా అనువాదాన్ని పూర్తి చేయలేకపోయాడు. గ్రంథంలో కొంత భాగాన్ని అనువదించడానికి ఆ సమయంలో డాక్టర్ ఎవెలింగ్ ముందుకొచ్చాడు. అతని ప్రతిపాదనని మేము సంతోషంగా స్వీకరించాము. మార్క్స్ చిన్న కుమార్తె శ్రీమతి ఎవెలింగ్ గ్రంథంలోని ఉల్లేఖనలను సరిచూడటానికి ముందుకొచ్చింది. ఇంగ్లీషు రచయితల్నుండీ, ఇంగ్లాండ్ పార్లమెంట్‌లో జరిగిన చర్చల నివేదికల (బ్లూబుక్స్) నుండీ మార్క్స్ జర్మన్‌లోకి అనువదించిన అనేక భాగాలను వెదికి వాటి మూలపాఠాలను ఆమె ఈ గ్రంథంలో చేర్చింది. అనివార్యమైన కొద్ది మినహాయింపులు గాక గ్రంథమంతటిలోనూ ఆ పని జరిగింది.

(1) పదో అధ్యాయం (పని దినం), పదకొండో అధ్యాయం (అదనపు విలువ రేటు, దాని పరిమాణం), (2) ఆరో భాగం (వేతనాలు, పందొమ్మిదో అధ్యాయం నుండి ఇరవై రెండో అధ్యాయం వరకు), (3) ఇరవై నాలుగో అధ్యాయంలో నాలుగో సెక్షన్ (పరిస్థితులు వగైరా) నుండి గ్రంథం చివరి వరకూ, అంటే ఇరవై నాలుగో అధ్యాయం చివరి భాగం నుండి ఇరవై అయిదో అధ్యాయమూ, ఎనిమిదో భాగం అంతా (ఇరవై ఆరో అధ్యాయం నుండి ముప్పయ్ మూడో అధ్యాయం వరకు), (4) మార్క్స్ రెండు ముందుమాటలూ, డాక్టర్ ఎవెలింగ్ అనువదించాడు. గ్రంథంలోని మిగిలిన భాగాన్నంతా మూర్ అనువదించాడు. ఈ ఇరువురు అనువాదకులు తమ తమ భాగాలకు బాధ్యులు, కాగా మొత్తం గ్రంథానికి నేను బాధ్యుణ్ణి.

మా పని అంతటికీ మూడో జర్మన్ ముద్రణే ఆధారం. రచయిత వదిలి వెళ్ళిన నోట్స్‌సాయంతో

నేను దానిని 1883లో తయారుచేశాను. రెండవ జర్మన్ ముద్రణలో ఏ ఏ భాగాలను తొలగించాలో వాటి స్థానంలో 1873లో ప్రచురితమైన ఫ్రెంచి ప్రతి[1]లోని ఏ ఏ భాగాలను చేర్చాలో రచయిత తన నోట్స్‌లో సూచించాడు. పదేళ్ళ క్రితం, అమెరికాలో ఇంగ్లీషు అనువాదాన్ని ప్రచురించటానికి ప్రయత్నించాము. అయితే సరైన అనువాదకుడులేక ఆ పథకం విరమించుకోవలసి వచ్చింది. ఆనాడే ఇంగ్లీషు అనువాదంలో చేయాల్సిన మార్పులను మార్క్స్ తన రాతప్రతుల్లో సూచించాడు. రెండో జర్మన్ ముద్రణకి సూచించిన మార్పులన్నీ దాదాపుగా వాటిలో వున్నాయి. ఆ రాతప్రతుల్ని మాకు అందించిన వ్యక్తి, మా చిరకాల మిత్రుడు, న్యూజెర్సీలోని హోబొకెన్‌కు చెందిన ఎఫ్.ఎ. సోర్జ్. ఫ్రెంచి ప్రతి నుండి మరికొన్ని భాగాలను యెత్తి జర్మన్ ముద్రణలో చేర్చాలని ఆ రాతప్రతులు సూచిస్తున్నాయి. కాని రచయిత జర్మన్ భాషలో మూడో ముద్రణ కోసం ఇచ్చిన చివరి ఆదేశాలుండగా, అంతకంటే అనేక ఏళ్ళు పాతవైన రాతప్రతులను అవసరమైనప్పుడు అరుదుగా తప్ప వాడే స్వేచ్ఛ నాకు లేదని భావించాను. అదీ, ఈ పనిలో మాకు ఎదురైన ఇబ్బందుల్ని తొలగించడానికి అవి తోడ్పడినప్పుడు మాత్రమే మేము వాటిని ఉపయోగించాము. అదే రకంగా జర్మన్ ప్రతిలో జటిలమైన భాగాలు ఎదురైనప్పుడు మేము ఫ్రెంచి ప్రతిని పరిశీలించాము. మూలగ్రంథంలోని కొన్ని భాగాలను మరో భాషలోకి పూర్తిగా అనువదించటం సాధ్యం కానప్పుడు అందులో ఏ ఏ భాగాలు వదిలేయటానికి రచయిత సిద్ధపడ్డాడో ఫ్రెంచి ప్రతి తెలియజేస్తుంది.

పాఠకుణ్ణి ఒక ఇబ్బంది నుండి మాత్రం మేము తప్పించలేకపోయాము. కొన్ని పదాలను నిత్య జీవితంలోనూ, సాధారణ రాజకీయ అర్థశాస్త్రంలోనూ ఉపయోగించే అర్థంలోకాక వేరే అర్థంలో ప్రయోగించాము. ఇది అనివార్యమైంది. శాస్త్రంలోని ప్రతి కొత్త అంశమూ, ఆ శాస్త్ర సాంకేతిక పదజాలంలో విప్లవం తెస్తుంది. దీనికి అత్యుత్తమ ఉదాహరణ రసాయన శాస్త్రం. దాదాపు ఇరవై ఏళ్ళకోసారి దానిలో మొత్తం పదజాలమంతా మౌలికంగా మారిపోతుంది. పేరు తర్వాత పేరు వరుసగా అనేక పేర్లను స్వీకరించని సేంద్రియ సంయోగం ఒక్కటి కూడా లేదు. కాని వాణిజ్య, పారిశ్రామిక జీవితాల్లో వాడుకలో ఉన్న పదాలను యధాతథంగా తీసుకోవటంతో రాజకీయ అర్థ శాస్త్రం ఇంతవరకూ సంతృప్తిపడుతూ వచ్చింది. అలా చేయడంవల్ల ఆ పదాలు వ్యక్తంచేసే భావాల సంకుచిత పరిధికే తాను పరిమితమైందని అది గ్రహించలేకపోయింది. యజమానికి కార్మికుడు సరఫరా చేసే ఉత్పాదితంలో లాభాలు, కౌలు అనేవి వేతనం పొందని భాగపు ఉప విభాగాలు మాత్రమే (ఆ భాగానికి యజమాని ఒక్కడే అంతిమంగా సొంతదారుడు కాకపోయినప్పటికీ, మొదట స్వాధీనమయ్యేది అతనికే) అని తెలిసినప్పటికీ సాంప్రదాయక రాజకీయ అర్థశాస్త్రం లాభాలు, కౌలు గురించి గతం నుండి సంక్రమించిన భావాలను ఎప్పుడూ దాటిపోలేదు. ఆ ఉత్పాదితంలో వేతనం పొందని భాగం గురించి మొత్తంగా ఎప్పుడూ పరిశీలించనే లేదు. (ఆ భాగాన్ని మార్క్స్ అదనపు ఉత్పాదితం అన్నాడు) కనుక దాని మూలం గురించిగానీ, దాని స్వభావం గురించిగానీ సాంప్రదాయక

1. "Le Capital", par Karl Marx. Traduction de M.J. Roy, entierement revisee par l'auteur. Paris. Lachatre. ఈ అనువాదంలో, ముఖ్యంగా గ్రంథం చివరి భాగంలో, రెండో జర్మన్ ముద్రణతో పోలిస్తే అనేక మార్పులు, చేర్పులూ వున్నాయి.

మొదటి భాగం

సరుకులు, డబ్బు

అధ్యాయం - 1

సరుకులు

విభాగం 1

సరుకు రెండు పార్శ్వాలు, ఉపయోగపు విలువ, విలువ (విలువ సారాంశం, విలువ పరిమాణం)

పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి విధానం ప్రబలంగా ఉన్న సమాజాల సంపద "సరుకుల అపార సంచయనంగా"[1] కనిపిస్తుంది. దాని ఏకకం (యూనిట్) ఒక సరుకు. కనుక సరుకు విశ్లేషణతోనే మన పరిశోధన ప్రారంభం కావాలి.

సరుకు అనేది మనకు బాహ్యంగా ఉన్న ఒక వస్తువు. అది తన గుణాల ద్వారా ఏదో ఒక తరహా మానవ అవసరాలను తీరుస్తుంది. ఆ అవసరాల స్వభావం ఏదైనా కావచ్చు. అవి కడుపులో నుంచి పుట్టినా, బుర్రలో నుంచి పుట్టినా ఒకటే.[2] ఈ వస్తువు అవసరాలను ఎలా తీరుస్తుంది. నేరుగా ఉదర పోషణ సాధనంగానా, పరోక్షంగా ఉత్పత్తి సాధనంగానా అనే విషయం కూడా ప్రస్తుతం మనకు అనవసరం.

ఇనుము, కాగితం వగైరా ప్రతి ఉపయోగకర వస్తువునీ గుణం, పరిమాణం అనే రెండు దృష్టి కోణాల నుండి పరిశీలించవచ్చు. ప్రతి వస్తువూ అనేక ధర్మాల సమాహారం కనుక అది అనేక రకాలుగా ఉపయోగపడవచ్చు. దాని వివిధ ఉపయోగాలను కనుగొనే పని చరిత్రది.[3] ఈ ఉపయోగ వస్తువుల పరిమాణాలకు సామాజికంగా గుర్తించబడే కొలమాన ప్రమాణాలను కూడా చరిత్రే

---

1. కార్ల్ మార్క్స్, అర్థశాస్త్ర విమర్శ, బెర్లిన్, 1859, పుట 3.
2. "కోరికలో అవసరం ఇమిడి ఉంది. అది మానసిక ఆకలి. ఆకలి లాగే అది సహజం. మానసిక అవసరాలను తీర్చడంలోనే అత్యధిక వస్తువుల విలువ యిమిడి వుంది." (నికోలస్ బార్బన్, ఎ డిస్‌కోర్స్ ఆన్ కాయినింగ్ ది న్యూ మనీ లైటర్ ... లండన్, 1696 పుట 2, 3)
3. "వస్తువులకి ఒక అంతర్గత సుగుణం ఉంది. (ఉపయోగంలో వున్న విలువను బార్బన్ సుగుణం అని పిలుస్తాడు.) ఈ సుగుణం అన్నిచోట్లా ఒకటే, సూదంటురాయి ఇనుమును ఆకర్షించినట్లు. అయస్కాంతంలో రెండు ధ్రువాలున్నాయని కనుగొన్నాకనే ఇనుమును ఆకర్షించే దాని స్వభావం ఉపయోగంలోకొచ్చింది.

రూపొందిస్తుంది. ఈ కొలమానాల్లో వైవిధ్యం ఉండటానికి కొలవాల్సిన వస్తువుల్లో వైవిధ్యం ఉండటం ఒక కారణం, సామాజిక అలవాటు మరో కారణం.

ఒక వస్తువుకున్న ఉపయోగం దానిని ఉపయోగపు విలువగా చేస్తుంది.[1] కాని ఈ ఉపయోగం అనేది గాలిలో నుండి ఊడిపడదు. అది సరుకు భౌతిక ధర్మాలకు పరిమితమై ఉంటుంది. కనుక, సరుకుకి ప్రమేయంలేని సొంత అస్తిత్వం దానికి లేదు. కనుక ఇనుము, ధాన్యం లేదా వజ్రం లాంటి సరుకు భౌతిక పదార్థం అయితేనే అది ఉపయోగపు విలువ అవుతుంది. ఏదో ఒక ఉపయోగకర వస్తువు అవుతుంది. సరుకు ఈ ఉపయోగకర లక్షణాలను సంతరించుకోవాలంటే దానిపై కొంత శ్రమ వెచ్చించాల్సి ఉంటుంది. అయితే సరుకు ఉపయోగం దానిపై ఎంత శ్రమ వెచ్చించబడింది అనే అంశంపై ఆధారపడి ఉండదు. ఉపయోగపు విలువ గురించి పరిశీలిస్తున్నప్పుడు నిర్దిష్టమైన పరిమాణాలను దృష్టిలో ఉంచుకుంటాము. ఉదాహరణకి, గడియారాలను డజన్లలో, వస్త్రాలను గజాలలో, ఇనుముని టన్నులలో, వగైరా ... సరుకుల ఉపయోగపు విలువలు సరుకులకి సంబంధించిన వ్యాపార పరిజ్ఞానం అనే ప్రత్యేక అంశ అధ్యయనానికి విషయాన్ని సమకూరుస్తాయి.[2] ఉపయోగపు విలువలు వినియోగం ద్వారా, లేదా అనుభోగం ద్వారా వాస్తవంగా మారతాయి. సకల సంపదల సారాంశం వాటిలోనే ఉంది – ఆ సంపద సామాజిక రూపం ఏదైనప్పటికీ. అంతేగాక, మనం పరిశీలించబోయే సామాజిక రూపంలో అవి మారకం (మారకం) విలువలకు భౌతిక నిలయాలు కూడా.

మొదటి చూపుకి, మారకం విలువ ఒక పరిమాణాత్మక సంబంధంలా కనిపిస్తుంది. ఒక రకం ఉపయోగపు విలువ మరోరకం ఉపయోగపు విలువతో మారకం చేసుకొనే నిష్పత్తిలా కనిపిస్తుంది.[3] స్థల కాలాలను బట్టి ఈ సంబంధం నిరంతరం మారుతూ ఉంటుంది. కనుక మారకం విలువ యాదృచ్ఛికమైనదిగానూ, కేవలం సాపేక్షమైనదిగానూ కనిపిస్తుంది. ఫలితంగా అంతర్గత విలువ అనేది, అంటే సరుకుల్లో అంతర్నిహితంగా ఉంటూ విడదీయరాని విధంగా ముడిపడి ఉండే మారకం విలువ అనేది, స్వయం విరుద్ధంలా అనిపిస్తుంది.[4] ఈ విషయాన్ని మరింత వివరంగా పరిశీలిద్దాం.

ఉదాహరణకు, 'య' బూట్ పాలిష్, 'ర' సిల్కు, 'ల' బంగారం వగైరా విభిన్న పరిమాణాల్లో ఉన్న సరుకులతో ఒక క్వార్టర్ గోధుమల మారకం జరుగుతోంది. అంటే గోధుమలకి ఒక మారకం

---

1. అవసరాలను తీర్చడంలో లేదా మానవ జీవిత సౌఖ్యాలను సమకూర్చడంలో వస్తువు యొక్క ఉపయోగపు విలువ ఉంది. (జాన్‌లాక్, "సమ్ కన్సిడిరేషన్స్ ఆన్ ది కాన్‌సీక్వెన్‌సెస్ ఆఫ్ ది లోవరింగ్ ఆఫ్ ఇంటరెస్ట్, 1691" లండన్ 1777. రెండో సంపుటి, పుట 78).
2. బూర్జువా సమాజంలో ప్రతి వ్యక్తీ ఒక కొనుగోలుదారుడుగా సరుకులకు సంబంధించిన సమస్త విజ్ఞాన ఖని అనే ఒక న్యాయశాస్త్రపు కట్టుకథ ప్రచారంలో ఉంటుంది.
3. ఒక వస్తువుకి మరో వస్తువుకీ మధ్య, అంటే నిర్దిష్ట పరిమాణం గల ఒక ఉత్పాదితానికీ, నిర్దిష్ట పరిమాణం గల మరో ఉత్పాదితానికీ మధ్య వున్న మార్పిడి సంబంధంలోనే విలువ ఉంది. (Le Trosne, De l'interit Social, Physiocrates, Paris, 1846, పుట 889).
4. అంతర్గత విలువనేది ఎందులోనూ ఉండదు ("ఎన్. బార్బన్, ఎ డిస్‌కోర్స్...") లేదా బట్లర్ చెప్పినట్లుగా, "ఒక వస్తువు ఎంత తెస్తే అంతే దాని విలువ."

నిష్పత్తిలో ఈ రెండు సరుకుల మారకం జరుగుతుందో మనకు తెలియదు. వస్త్రం విలువకు ఫలానా పరిమాణం ఉందని తెలియజేయబడింది. కనుక ఆ నిష్పత్తి కోటు విలువపై ఆధారపడి ఉంటుంది. కోటు సమ విలువగానూ వస్త్రం సాపేక్ష విలువగానూ వ్యవహరించినా, కోటు సాపేక్ష విలువగానూ, వస్త్రం సమ విలువగానూ వ్యవహరించినా, కోటు విలువ పరిమాణానికి దాని విలువ రూపంతో ప్రమేయం ఉండదు. కోటు ఉత్పత్తికవసరమైన శ్రమ కాలమే దాని విలువను నిర్ణయిస్తుంది. అయితే, విలువ సమీకరణంలో కోటు సమ విలువ స్థానంలో ఉన్నప్పుడు దాని విలువ పరిమాణాత్మక రూపం ధరించదు. దానికి విరుద్ధంగా కోటు అనే సరుకు కేవలం నిర్దిష్ట పరిమాణం గల ఒకానొక వస్తువులా మాత్రమే వ్యవహరిస్తుంది.

ఉదాహరణకు, 40 గజాల వస్త్రం విలువ – ఎంత? 2 కోట్లు. ఇక్కడ కోటు అనే సరుకు సమ విలువ పాత్ర నిర్వహిస్తోంది కనుక, వస్త్రానికి సంబంధించినంత వరకు కోటు అనే ఉపయోగపు విలువ విలువకు సాకార రూపంగా దర్శనమిస్తోంది కనుక, వస్త్రంలో ఉన్న నిర్దిష్ట విలువ పరిమాణాన్ని వ్యక్తం చేయడానికి నిర్దిష్ట సంఖ్య గల కోట్లు సరిపోతాయి. 40 గజాల వస్త్రం విలువ పరిమాణాన్ని రెండు కోట్లు వ్యక్తం చేయొచ్చు. కాని తమ సొంత విలువ పరిమాణాన్ని అవి ఎన్నటికీ తెలియజేయవు. విలువ సమీకరణంలో సమ విలువ అనేది కేవలం ఏదో ఒక వస్తువు యొక్క, ఏదో ఒక ఉపయోగపు విలువ యొక్క, సాదా పరిమాణంగా మాత్రమే కనిపిస్తుందనే వాస్తవాన్ని పైపైన పరిశీలించిన బెయిలీ, ఆయనతో పాటు ఆయనకు ముందూ, తర్వాతా చాలామంది తప్పుదోవ బట్టారు. విలువ వ్యక్తీకరణలో కేవలం పరిమాణాత్మక సంబంధాన్ని మాత్రమే వారు చూడగలిగారు. సత్యం ఏమిటంటే, ఒక సరుకు సమ విలువగా వ్యవహరించినప్పుడు దాని విలువ పరిమాణం వ్యక్తం కాదు.

సమ విలువ రూపాన్ని పరిశీలించినప్పుడు మనకు కన్పించే మొదటి విశిష్టమేమంటే ఉపయోగపు విలువ దాని ప్రతిద్వంది అయిన విలువకి వ్యక్తీకరణ రూపం, దాని దృశ్య రూపం.

సరుకు వస్తురూపం దాని విలువ రూపంగా మారుతుంది. అయితే సరుకు 'చ' 'క' అనే మరో సరుకుతో విలువ సంబంధం కలిగి ఉన్నప్పుడు మాత్రమే, ఈ సంబంధపు పరిమితుల్లో మాత్రమే ఈ మార్పు సాధ్యం అన్న విషయాన్ని గుర్తుంచుకోవాలి. ఏ సరుకూ తనకి తానే సమ విలువగా వ్యవహరించలేదు. తన వస్తురూపాన్ని తన సొంత విలువ వ్యక్తీకరణగా మార్చలేదు. ప్రతి సరుకూ తన సమ విలువగా మరో సరుకుని ఎంచుకోవాల్సిందే. ఆ మరో సరుకు యొక్క భౌతిక రూపాన్ని, దాని ఉపయోగపు విలువని, తన సొంత విలువ రూపంగా అంగీకరించాల్సిందే.

భౌతిక పదార్థాలూ, ఉపయోగ విలువలూ అయిన సరుకుల్ని కొలవడానికి మనం వాడే ఒక సాధనం దానికి ఉదాహరణగా పనికొస్తుంది. పంచదారని తీసుకుందాం. దానికి బరువుంది. అయితే ఈ బరువుని చూడలేం. ముట్టుకోలేం. దానిని తూచడానికి అప్పుడు మనం రకరకాల పరిమాణాలలో, ముందే బరువు నిర్ధారించబడిన ఇనుప ముక్కల్ని తీసుకుందాం. పంచదార అన్నది బరువుని వ్యక్తం చేసే రూపం కాదు. ఇనుము కూడా అంతే. కేవలం ఇనుముగా చూస్తే అది బరువుని వ్యక్తం చేసే రూపం కాదు. అయితే పంచదార బరువు వ్యక్తం కావాలంటే దానిని మనం ఇనుముతో బరువు సంబంధంలో ఉంచుతాం. ఈ సంబంధంలో ఇనుము బరువుని మాత్రమే వ్యక్తం చేస్తుంది. కనుక ఒక నిర్దిష్ట పరిమాణం గల ఇనుము పంచదార బరువుని తూచే సాధనంగా పనికొస్తుంది. పంచదారతో

దానికున్న సంబంధం రీత్యా అది బరువుకి సాకార రూపంగా, ఒక వ్యక్తీకరణ రూపంగా వ్యవహరిస్తుంది. ఈ సంబంధంలో మాత్రమే, అంటే బరువు నిర్ధారించాల్సిన పంచదార కానీ మరే ఇతర వస్తువు కానీ ఇనుముతో సంబంధం ఏర్పరచుకున్నప్పుడు మాత్రమే ఇనుము ఈ పాత్ర నిర్వహిస్తుంది. ఆ రెంటికీ బరువు లేకుంటే వాటి మధ్య ఈ సంబంధం ఏర్పడి ఉండేది కాదు. ఒకటి రెండోదాని బరువుకి వ్యక్తీకరణగా వ్యవహరించగలిగేది కాదు. మనం వాటిని త్రాసులో ఉంచినప్పుడు బరువులుగా ఆ రెండూ ఒకటే అనే అంశాన్ని గ్రహిస్తాం. తగిన మొత్తాలలో తీసుకుంటే ఆ రెంటి బరువూ సమానం. పంచదారతో తనకున్న సంబంధంలో బరువుకి కొలమానంగా ఉన్న ఇనుము అనే పదార్థం బరువుకి మాత్రమే ప్రాతినిధ్యం వహించినట్టుగానే, విలువ వ్యక్తీకరణలో కోటు అనే వస్తువు వస్త్రంతో గల సంబంధంలో కేవలం విలువకి మాత్రమే ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది.

పోలిక ఇక్కడితో అంతమవుతుంది. పంచదార బరువుని వ్యక్తం చేయడంలో ఇనుము రెండు వస్తువులకీ ఉమ్మడిగా ఉండే సహజ ధర్మానికి, అంటే బరువుకి, ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. అయితే వస్త్రం విలువ వ్యక్తీకరణంలో కోటు రెంటికీ ఉమ్మడిగా ఉండే సహజం కాని ధర్మానికి, కేవలం సామాజిక అంశమైన వాటి విలువకీ, ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది.

ఒక సరుకు యొక్క – ఉదాహరణకు వస్త్రం యొక్క – సాపేక్ష రూపం దాని విలువను వ్యక్తం చేస్తుంది. అయితే ఆ సరుకు రూపానికి, దాని ధర్మాలకూ పూర్తిగా భిన్నమైన రూపంలో, ఉదాహరణకు కోటు రూపంలో, వ్యక్తం చేస్తుంది. దీని వెనుక ఏదో ఒక సామాజిక సంబంధం ఉందనే సంగతిని ఈ వ్యక్తీకరణే సూచిస్తోంది అని మనం గమనించవచ్చు. సమ విలువ విషయంలో ఇది పూర్తి విరుద్ధంగా ఉంటుంది. ఈ రూపంలో స్వయంగా సరుకే (కోటు) యధాతథంగా విలువకు ప్రతిరూపం. ప్రకృతే దానికి విలువ రూపాన్ని ప్రసాదించింది. అయితే వస్త్రానికి సమ విలువ కోటు అని తెలిపే విలువ సంబంధం ఉంటేనే ఇది వర్తిస్తుంది.[1] ఒక వస్తువు ధర్మాలు ఇతర వస్తువులతో దానికున్న సంబంధాల ఫలితం కాదు, కేవలం అటువంటి సంబంధాల్లో అవి వ్యక్తమవుతాయి. అందువల్ల బరువుగా ఉండటం, మనల్ని వెచ్చగా ఉంచటం లాంటి కోటుకున్న సహజ ధర్మాల లాగానే దాని సమ విలువ రూపాన్ని కూడా, ప్రత్యక్షంగా మారకం చేయటానికి వీలైన దాని ధర్మాన్ని కూడా, ప్రకృతే ప్రసాదించినట్టుగా అనిపిస్తుంది. అందుకే, సమ విలువ రూపానికి ఉన్న ఈ నిగూఢ లక్షణం బూర్జువా ఆర్థికవేత్త దృష్టి నుంచి తప్పించుకుంటుంది. ఈ రూపం పూర్తిగా అభివృద్ధిచెంది డబ్బు రూపంలో అతన్ని ఎదుర్కొన్నప్పుడే దాన్ని గమనిస్తాడు. అప్పుడు అతడు వెండి, బంగారాల స్థానంలో వాటికంటే తక్కువ మిరుమిట్లుగొలిపే సరుకులను ఉంచడం ద్వారా, ఎప్పుడో ఒకప్పుడు సమ విలువ పాత్ర నిర్వహించిన సరుకులన్నిటి జాబితాను నిత్య నూతన సంతృప్తితో గానం చేయడం ద్వారా వెండి, బంగారాల నిగూఢ లక్షణాన్ని వివరించి పారేయడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. 20 గజాల వస్త్రం = 1 కోటు వంటి అత్యంత సాదా విలువ వ్యక్తీకరణ సమ విలువకి సంబంధించిన చిక్కు ప్రశ్నను

---

1. సంబంధాల ఈ వ్యక్తీకరణ సాధారణంగా చాలా చిత్రమైన శ్రేణికి చెందుతుంది. వీటిని హేగెల్ ప్రతిజనిత అభివర్గాలు (రిఫ్లెక్స్ - కేటగరీస్) అన్నాడు. ఉదాహరణకి, ఒక మనిషి రాజు ఎలా అవుతాడంటే, ఇతర మనుషులు అతని పాలితుల స్థానంలో వున్నారు గనుకనే. మరోవైపు దానికి ప్రతిగా వారు, అతను రాజు కనుక తామంతా పాలితులమని ఊహించుకుంటారు.

అధ్యాయం - 2

మార్పిడి

(Exchange)

సరుకులు స్వయంగా మార్కెటుకు పోయి తమకు తాము మార్పిడి చేసుకోవనేది స్పష్టం. కనుక మనం వాటి సంరక్షకుల సాయం తీసుకోవాలి. వారు వాటి సొంతదారులు కూడా. సరుకులు కేవలం వస్తువులు. మనిషి శక్తిని అవి ప్రతిఘటించలేవు. అవి లొంగకపోతే అతను బలప్రయోగం చేయగలడు. మరోలా చెప్పాలంటే వాటిని అతడు స్వాధీనంలో వుంచుకోగలడు.[1] ఈ వస్తువులు సరుకులుగా ఒకదానితో ఒకటి సంబంధం ఏర్పరచుకోవాలంటే వాటి సంరక్షకులు ఒకరితో ఒకరు సంబంధం ఏర్పరచుకోవాలి. వారి ఇచ్ఛ ఆ వస్తువుల్లో వుంటుంది. పరస్పర అంగీకారంతోనే వారు మరొకరి సరుకుని తీసుకొని తమ సరుకుని వదులుకుంటారు. కనుక వారిలో ప్రతి ఒక్కరూ మరొకరిలో ప్రైవేటు హక్కుల్ని గుర్తించాలి. ఈ న్యాయశాస్త్ర సంబంధం ఒక ఒప్పందం ద్వారా వ్యక్తమవుతుంది. ఆ ఒప్పందం వికసిత న్యాయ వ్యవస్థలో భాగం కావచ్చు, కాకపోవచ్చు. అది రెండు ఇచ్ఛల మధ్య సంబంధం. అది ఇద్దరి వాస్తవ ఆర్థిక సంబంధానికి ప్రతిబింబం మాత్రమే. ఈ ఆర్థిక సంబంధమే ప్రతి న్యాయశాస్త్ర చర్యలోని విషయాన్నీ నిర్ణయిస్తుంది.[2] వ్యక్తులు ఒకరికొకరు సరుకుల ప్రతినిధులుగా,

---

1. పవిత్రతకు పేరుమోసిన పన్నెండో శతాబ్దంలో సరుకుల జాబితాలో వారు చాలా సుతారమైన అంశాలను చేర్చారు. లాండిట్ మార్కెట్‌లో దొరికే వస్తువుల్లో బట్టలు, పాదరక్షలు, తోలువస్తువులు, వ్యవసాయ పరికరాలు వగైరాలతో పాటు వేశ్యల్ని కూడా చేర్చి రాశాడో ఫ్రెంచి కవి.
2. సరుకుల ఉత్పత్తికి అనుగుణంగా వుండే న్యాయశాస్త్ర సంబంధాల నుండి తన "శాశ్వత న్యాయం" అనే ఆదర్శాన్ని గ్రహించడంతో ప్రారంభిస్తాడు ప్రూధాన్. దీని దావరా అతడు, మంచి పౌరులందరికీ ఊరట కలిగేటట్లు, న్యాయం ఎలా శాశ్వతమో సరుకుల ఉత్పత్తి కూడా అలాగే ఒక శాశ్వత ఉత్పత్తి రూపమని రుజువు చేస్తాడన్నది గమనార్హం. అటు పిమ్మట అతడు వెనక్కి తిరిగి వాస్తవ సరుకుల ఉత్పత్తినీ దానికి అనుగుణమైన వాస్తవ న్యాయ వ్యవస్థనీ తన ఆదర్శానికి అనుగుణంగా సంస్కరించ బూనుకుంటాడు. పదార్థ సంయోగ వియోగాలలో జరిగే అణుమార్పులకి సంబంధించిన వాస్తవ నియమాలను అధ్యయనం చేయడం ద్వారా నిర్దిష్ట సమస్యల పరిష్కారానికి పూనుకోకుండా, "సహజమూ", "ఆకర్షణా" అనే తన "శాశ్వత భావాల"తో పదార్థ సంయోగ, వియోగాలని అదుపు చేస్తాననే రసాయనిక శాస్త్రవేత్తను గురించి మనకెటువంటి అభిప్రాయం వుండాలి? శాశ్వత న్యాయానికీ "శాశ్వత సమానత"కీ, "శాశ్వత అనుబంధం" వగైరా "శాశ్వత సత్యా"లన్నిటికీ "వడ్డీ వ్యాపారం" విరుద్ధం అనటం ద్వారా దాన్ని గురించి మనకేమన్నా తెలుస్తుందా? "శాశ్వత కరుణకీ", "శాశ్వత విశ్వాసానికీ", "భగవంతుని శాశ్వత అభీష్టానికీ", "వడ్డీ వ్యాపారం" వ్యతిరేకమని తొలినాటి చర్చి ఫాదర్లు అన్నప్పుడు తెలిసిన దానికంటే మనకు దీనివల్ల వడ్డీ వ్యాపారం గురించి పిసరంతైనా ఎక్కువ తెలుస్తోందా?

అంటే వాటి సొంతదారులుగా మాత్రమే దర్శనమిస్తారు. ఆర్థిక నాటకరంగంపై కనిపించే పాత్రలు వారి మధ్య వున్న ఆర్థిక సంబంధాలకు సాధారణంగా మానవ రూపాలు మాత్రమే అనే విషయం ముందు ముందు మన పరిశోధనలో స్పష్టమవుతుంది.

ఒక సరుకు దాని సొంతదారుని కంటే భిన్నం అని చూపే ప్రధాన అంశమేమంటే, అది ప్రతి ఇతర సరుకునీ తన సొంత విలువ యొక్క దృశ్యమాన రూపంగా మాత్రమే చూస్తుంది. జన్మతః దానికి ఉచ్ఛ, నీచాలు లేవు. ఏ నైతిక విలువలను విశ్వసించదు. ఏ ఇతర సరుకుతోనైనా ఆత్మని మాత్రమే కాదు, శరీరాన్ని సైతం మార్చుకొంటానికి సిద్ధమవుతుంది. ఆ సరుకు మారిటోర్నెస్ కంటే అసహ్యంగా వున్నా సరే. ఇతర సరుకుల నిర్దిష్టతను గ్రహించే జ్ఞానం లేని తన సరుకు యొక్క లోపాన్ని దాని సొంతదారుడు తనకున్న పంచేంద్రియాలతోనూ, జ్ఞానంతోనూ పూడ్చుతాడు. తన సరుకు అతనికి తక్షణ ఉపయోగపు విలువ కాదు. అలా కాకుంటే అతను దాన్ని మార్కెటుకి తీసుకురాడు. అది ఇతరులకు మాత్రమే ఉపయోగపు విలువ." మార్పిడి విలువకి నిలయంగా వుండి, తత్ఫలితంగా మార్పిడి సాధనంగా వుండటమే అది అతనికి సమకూర్చే ప్రత్యక్ష ఉపయోగపు విలువ.[1] కనుక అతనికుపయోగపడే సరుకులకు బదులుగా తన సొంత సరుకును వదులుకోటానికి సిద్ధపడతాడు. సరుకులన్నీ తమ సొంతదారులకు ఉపయోగేతర విలువలు, సొంతదారులు కానివాళ్ళకు ఉపయోగపు విలువలు. కనుక అవన్నీ చేతులు మారాలి. ఈ చేతులు మారటమే మార్పిడి. మార్పిడి వాటన్నిటినీ విలువలుగా పరస్పర సంబంధంలో వుంచుతుంది. విలువలుగానే వాటిని గ్రహిస్తుంది. కనుక సరుకులు ఉపయోగపు విలువలుగా వ్యవహరించాలంటే ముందు అవి విలువలుగా వ్యవహరించాలి.

మరోవైపున, విలువలుగా దర్శనమివ్వటానికి ముందే తాము ఉపయోగపు విలువలమని అవి నిరూపించుకోవాలి. ఎందుకంటే, ఇతరులకు ఉపయోగపడే విధంగా వాటిపైన శ్రమ ఖర్చయినప్పుడు మాత్రమే నిజంగా ఆ శ్రమ లెక్కలోకి వస్తుంది. ఆ శ్రమ ఇతరులకు ఉపయోగకరమా, అది ఇతరుల అవసరాలను తీర్చగలదా అన్న విషయం మార్పిడి చర్య ద్వారానే రుజువవుతుంది.

ప్రతి సరుకు సొంతదారుడూ తన ఏదో ఒక అవసరాన్ని తీర్చే ఉపయోగపు విలువ గల సరుకులకు బదులుగా మాత్రమే తన సొంత సరుకుని వదులుకుంటాడు. ఈ రకంగా చేస్తే, అతని దృష్టిలో మార్పిడి అనేది కేవలం ప్రైవేటు లావాదేవీ. మరోవైపున, అతడు తన సరుకు విలువని రాబట్టాలనీ, సమానమైన విలువ కలిగిన మరో సరుకుగా దాన్ని మార్చుకోవాలనీ అనుకుంటాడు. ఆ మరో సరుకు సొంతదారునికి తన సరుకు ఉపయోగపు విలువా, కాదా అన్న అంశంతో అతనికి ప్రమేయం లేదు. ఈ రకంగా చేస్తే, మార్పిడి అనేది అతని దృష్టిలో ఒక సాధారణమైన సామాజిక లావాదేవీ. అయితే, ఈ లావాదేవీల సముదాయం సరుకుల సొంతదారులందరికి ఏకకాలంలో ప్రైవేటు వ్యవహారంగానూ, సామాజిక వ్యవహారంగానూ వుండజాలవు.

---

1. "ప్రతి వస్తువుకీ రెండు ఉపయోగాలున్నాయి. ఒకటి ఆ వస్తువుకి సంబంధించిన ప్రత్యేక లక్షణం. రెండోదలా కాదు. ఉదాహరణకి, పాదరక్షలను తొడుక్కోవచ్చు. మార్పిడి చేయొచ్చు. రెండూ పాదరక్షలకున్న ఉపయోగాలే. అయితే తనకవసరమైన డబ్బు కోసమూ, ఆహారం కోసమూ చెప్పుల్ని మార్చిన వ్యక్తి కూడా చెప్పుల్ని చెప్పులుగానే వాడతాడు, కానీ సహజమైన పద్ధతిలో కాదు. చెప్పులు తయారైంది మార్పిడి కోసం కాదు గదా! (అరిస్టాటిల్, "డి రిపబ్లికా" ఒకటో భాగం, తొమ్మిదో అధ్యాయం)

రెండవ భాగం

డబ్బు పెట్టుబడిగా మారటం

అధ్యాయం - 4

పెట్టుబడి సాధారణ సూత్రం

సరుకుల చలామణి పెట్టుబడికి ప్రారంభ స్థానం. సరుకుల ఉత్పత్తి, వాటి చలామణి, వాణిజ్యం అనబడే వాటి చలామణి యొక్క మరింత అభివృద్ధి చెందిన రూపమూ - ఇవి ఏర్పరిచే చారిత్రక పునాది నుండి పెట్టుబడి తలెత్తుతుంది. 16వ శతాబ్దంలో ప్రపంచ వ్యాపితమైన వాణిజ్యం, ప్రపంచ వ్యాపితమైన మార్కెటు సృష్టించబడటంతో పెట్టుబడి ఆధునిక చరిత్ర ప్రారంభమవుతుంది.

సరుకుల చలామణి యొక్క భౌతిక పదార్థాన్ని అంటే వివిధ ఉపయోగపు విలువల మార్పిడిని మనం పట్టించుకోకుండా కేవలం ఈ చలామణి ప్రక్రియ ఉత్పత్తి చేసే ఆర్థిక రూపాలను మాత్రమే పరిశీలిస్తే, దాని చివరి ఫలితం డబ్బు అని మనం గమనిస్తాము. సరుకుల చలామణి యొక్క ఈ చివరి ఉత్పాదితమే పెట్టుబడి దర్శనమిచ్చే మొదటి రూపం.

చారిత్రక వాస్తవం ఏమిటంటే, భూసంపదకు భిన్నంగా, పెట్టుబడి మొదట తప్పనిసరిగా డబ్బు రూపం ధరిస్తుంది. ద్రవ్య సంపదగా, వర్తక వ్యాపారి పెట్టుబడిగా, వడ్డీ వ్యాపారి పెట్టుబడిగా అది కనిపిస్తుంది.[1] పెట్టుబడి మొట్టమొదట కన్పించేది డబ్బు రూపంలోనని కనుక్కోడానికి పెట్టుబడి పుట్టుకను ప్రస్తావించక్కర్లేదు. రోజూ అది మన కళ్ళముందే జరగడాన్ని మనం గమనించవచ్చు. ప్రతి కొత్త పెట్టుబడి రంగం పైకి, అంటే మార్కెట్‌లోకి ఇప్పుడు కూడా డబ్బు రూపంలోనే ప్రవేశిస్తోంది. అది సరుకుల మార్కెట్, శ్రమ మార్కెట్, ద్రవ్య మార్కెట్ ఏదైనా కావచ్చు. అక్కడ ఒక నిర్దిష్ట ప్రక్రియ డబ్బుని పెట్టుబడిగా మారుస్తుంది.

కేవలం డబ్బుగా ఉండే డబ్బుకీ, పెట్టుబడిగా వ్యవహరించే డబ్బుకీ మధ్య వుండే మొదటి తేడాని మనం వాటి చలామణి రూపంలో మాత్రమే చూస్తాము.

సరుకుల చలామణి అత్యంత సాదా రూపం స-డ-స (సరుకు-డబ్బు-సరుకు). సరుకులు డబ్బుగా మారటం, డబ్బు తిరిగి సరుకులుగా మారిపోవడం, లేదా కొనటం కోసం అమ్మటం. దీని

---

1. భూసంపద వల్ల సంక్రమించే ఆధిపత్యం, దాస్యం అనే వ్యక్తిగత సంబంధాలపై ఆధారపడిన అధికారానికీ, డబ్బు ఇచ్చే వ్యక్తిగతం కాని అధికారినికీ ఉన్న తేడాను రెండు ఫ్రెంచి సామెతలు చక్కగా వ్యక్తం చేస్తాయి: "ప్రభువు లేని భూమి లేదు." "డబ్బుకు యజమాని లేడు."

పక్కనే మనం ప్రత్యేకంగా భిన్నమైన మరో రూపాన్ని చూస్తాము. డ-స-డ, డబ్బును సరుకులుగా మార్చడం, సరుకుల్ని తిరిగి డబ్బుగా మార్చేయడం, లేదా అమ్మడం కోసం కొనడం. రెండో పద్ధతిలో చలామణిలో వుండే డబ్బుకు పెట్టుబడిగా మారే శక్తి వుంది. పెట్టుబడిగా మారుతుంది.

డ-స-డ ఆవృత్తాన్ని మరింత క్షుణ్ణంగా పరిశీలిద్దాం. దానిలో కూడా రెండు విరుద్ధ దశలున్నాయి. మొదటి దశ డ-సలో, లేదా కొనుగోలులో, డబ్బు సరుకుగా మారింది. రెండో దశ స-డలో, అంటే అమ్మకంలో, సరుకు మళ్ళీ డబ్బుగా మారిపోయింది. ఈ రెండు దశల కలయిక ఒకే చలనం అవుతుంది. అందులో సరుకు కోసం డబ్బు మార్పిడి అయింది. అదే సరుకు డబ్బు కోసం మళ్ళీ మార్పిడికి గురైంది. ఒక సరుకు అమ్మబడటం కోసం కొనబడింది. లేదా క్రయ విక్రయాల రూపంలో వున్న తేడాని వదిలేస్తే, డబ్బుతో ఒక సరుకు కొనబడింది; తర్వాత ఒక సరుకుతో డబ్బు కొనబడింది.[1] దీని ఫలితం డబ్బుకి డబ్బు మార్పిడి : డ-డ. దీనిలో ఈ ప్రక్రియలోని దశలు మాయమవుతాయి. నేను 2000 పౌనుల దూదిని 100 పౌండ్లకి కొని దాన్ని 110 పౌండ్లకి అమ్మితే, నిజానికి నేను 100 పౌండ్లని 110 పౌండ్లకి అంటే డబ్బుని డబ్బుకి మార్చానన్నమాట.

ఈ పద్ధతి ద్వారా రెండు సమానమైన మొత్తాలను, అంటే 100 పౌండ్లను 100 పౌండ్లతో మార్పిడి చేయడమే లక్ష్యం అయితే డ-స-డ అనే ఆవృత్తం అసంబద్ధమూ, అర్థరహితమూ అవుతుంది. పిసినారి పథకం ఇంతకంటే సాదాగా, సంశయరహితంగా వుంటుంది. అతడు చలామణి ప్రమాదాల దరిదాపులకు పోకుండా తన 100 పౌండ్లను తన దగ్గరే వుంచుకుంటాడు. అయినప్పటికీ దూదిని కొంటానికి 100 పౌండ్లు చెల్లించిన వ్యాపారి దాన్ని తిరిగి 110 పౌండ్లకి అమ్మినా లేదా 100 పౌండ్లకీ, లేదా 50 పౌండ్లకే పోనిచ్చినా అతని డబ్బు విలక్షణమైన, మౌలిక చలనానికి గురి అవుతుంది. ధాన్యాన్ని అమ్మి ఆ డబ్బుతో బట్టలు కొనుక్కునే రైతు చేతిలో కంటే అది భిన్నమైన చలనానికి గురి అవుతుంది. కనుక మనం మొదట డ-స-డ, స-డ-స ఆవృత్త రూపాల విలక్షణ గుణాలను పరిశీలించాలి. అలా చేయడంలో కేవలం రూపంలో తేడా మాటున వున్న నిజమైన తేడా వెల్లడవుతుంది.

మొదట, ఈ రెండు రూపాలకూ వున్న ఉమ్మడి అంశాలేమిటో చూద్దాం.

రెండు ఆవృత్తాలను ఒకేలాంటి రెండు విరుద్ధ దశలుగా, స-డ, ఒక అమ్మకం డ-స, ఒక కొనుగోలుగా విడగొట్టవచ్చు. ఈ దశల్లో ప్రతిదానిలోనూ ఒకేలాంటి పాదార్థిక అంశాలుంటాయి : సరుకూ, డబ్బు. అవే ఆర్థిక నాటక పాత్రలుంటాయి. ఒక కొనుగోలుదారుడు ఒక అమ్మకందారుడు ఒకరినొకరు ఎదుర్కొంటారు. ప్రతి ఆవృత్తమూ ఒకేలాంటి రెండు విరుద్ధ దశల ఐక్యత ప్రతి సందర్భంలోనూ ఒప్పందంలో వున్న ముగ్గురి జోక్యం వల్ల ఈ ఐక్యత సిద్ధిస్తుంది. ఒకరు కేవలం అమ్ముతాడు. మరొకరు కేవలం కొంటారు. మూడో వ్యక్తి కొంటాడు, అమ్ముతాడు.

స-డ-స ఆవృత్తాన్ని డ-స-డ ఆవృత్తం నుండి వేరుచేసి చూపే మొదటి అంశమేమంటే, ఒకదాని తర్వాత ఒకటి ఈ రెండు దశలూ తిరగేసిన క్రమంలో వస్తాయి. సరుకుల సాదా చలామణి అమ్మకంతో ప్రారంభమై కొనటంతో అంతమవుతుంది. కాగా పెట్టుబడిగా డబ్బు చలామణి కొనుగోలుతో ప్రారంభమై అమ్మకంతో ముగుస్తుంది. మొదటి దాని విషయంలో ప్రారంభ అంశమూ, దాని గమ్యమూ

1. డబ్బుతో సరుకుల్ని కొంటారు. సరుకులతో డబ్బును కొంటారు. (మెర్సియర్ డి లా రివియెర్, L'ordre, natural et essential des societies politiques, పుట 543)

మూడో భాగం

పరమ అదనపు విలువ ఉత్పత్తి

అధ్యాయం - 7

శ్రమ ప్రక్రియా, అదనపు విలువ ఉత్పత్తి ప్రక్రియా

విభాగం : 1

శ్రమ ప్రక్రియ, లేదా ఉపయోగపు విలువల ఉత్పత్తి

పెట్టుబడిదారుడు శ్రమశక్తిని ఉపయోగించడం కోసం దానిని కొంటాడు. ఉపయోగంలో వున్న శ్రమశక్తి అంటే శ్రమే. శ్రమశక్తి కొనుగోలుదారుడు దాని విక్రేతను పనిలో పెట్టడం ద్వారా దాన్ని వినియోగించుకుంటాడు. శ్రమశక్తి విక్రేత పని చేయడం ద్వారా క్రియాశీల శ్రమశక్తిగా, అంటే శ్రామికుడుగా మారుతాడు. ఇంతకు ముందు అతనికి అలా మారగల శక్తి మాత్రమే వుంది. అతని శ్రమ ఒక సరుకు రూపంలో పునర్దర్శనం యివ్వడానికి వీలుగా ఏదో ఒక ఉపయోగకరమైన వస్తువును, ఏదో ఒక అవసరాన్ని తీర్చే వస్తువును తయారు చేయడానికి దానిని ఖర్చు పెడతాడు. అందుకనే పెట్టుబడిదారుడు కార్మికుణ్ణి పురమాయించేది, ఒక ప్రత్యేక ఉపయోగపు విలువను, ఒక నిర్దిష్ట వస్తువును తయారుచేయాలని, ఉపయోగపు విలువల, లేదా సరుకుల ఉత్పత్తి పెట్టుబడిదారుని తరఫున అతని అజమాయిషీలో జరుగుతుందనే విషయం ఆ ఉత్పత్తి యొక్క సాధారణ స్వభావాన్ని మార్చదు. కనుక నిర్దిష్ట సామాజిక పరిస్థితుల్లో అది సంతరించుకునే ప్రత్యేక రూపంతో ప్రమేయం లేకుండా శ్రమ ప్రక్రియను పరిశీలిద్దాం.

ప్రప్రథమంగా, శ్రమ అనేది మానవుడూ ప్రకృతీ పాల్గొనే ఒక ప్రక్రియ. దానిలో మానవుడు తనకీ ప్రకృతికీ మధ్య పాదార్థిక ప్రతి చర్యలను తనంత తానుగానే ప్రారంభిస్తాడు, క్రమబద్ధం చేస్తాడు, అదుపు చేస్తాడు. అతడు ప్రకృతికున్న సొంత శక్తుల్లో ఒకడుగా దాన్ని ఎదుర్కొంటాడు. తన సొంత కోర్కెలకు అనుగుణమైన రూపంలో ప్రకృతి ఉత్పాదితాలను స్వాధీనం చేసుకోవడం కోసం తన సహజ శారీరక శక్తుల్నీ, కాళ్ళనీ, చేతుల్నీ, తలనీ చలనంలో పెడతాడు. ఆ రకంగా అతడు బాహ్య ప్రపంచంపైన పనిచేస్తూ దానిని మారుస్తూ అదే సమయంలో తన స్వభావాన్ని మార్చుకుంటాడు. తనలో నిద్రాణంగా వున్న శక్తుల్నీ అభివృద్ధి చేసుకుని అవి తన ఆధిపత్యాన్ని శిరసా వహించేలా చేసుకుంటాడు. జంతువులకు సహజమైన ఆదిమ సద్యోజనిత శ్రమ రూపాల గురించి మనం ఇప్పుడు చర్చించడం లేదు. మానవ శ్రమ యొక్క తొలి సద్యోజనిత దశకూ, ఒక మనిషి తన శ్రమశక్తిని ఒక సరుకు రూపంలో అమ్మటానికి మార్కెటుకు తెచ్చే దశకూ మధ్య లెక్కకు అందనంత కాలం

జరిగిపోయింది. శ్రమను మనం మానవ శ్రమగానే భావిస్తాం. ఒక సాలీడు చేసే పని నేతగాడు చేసే పనిలాగే కన్పిస్తుంది. తేనెటీగ తన తేనె తెట్టెను వాస్తుశిల్పి సైతం సిగ్గుపడేలా నిర్మించుకుంటుంది. అయితే అత్యుత్తమ తేనెటీగ కంటే అత్యధమ వాస్తు శిల్పి సైతం మెరుగని చూపే అంశం ఒకటుంది. వాస్తు శిల్పి వాస్తవంగా తన కట్టడాన్ని నిర్మించ డానికి ముందే దాన్ని ఊహా రూపంలో నిర్మిస్తాడు. ప్రతి శ్రమ ప్రక్రియ చివర కలిగే ఫలితం ... ప్రారంభం లోనే కార్మికుని ఊహలో వుంటుంది. అతను పనిజేసే పదార్థాన్ని మార్చడం మాత్రమేగాక నిర్దేశించుకున్న లక్ష్యాన్ని నెరవేర్చుకుంటాడు. అది అతని పని విధానాన్ని నిర్ణయిస్తుంది. ఆ నిర్ణయానికి అతడు తన ఇచ్ఛను లోబర్చాలి. ఈ లొంగుబాటు కేవలం క్షణికమైన చర్యగాదు. శారీరక అవయవాలను ఉపయోగించడంతోపాటు మొత్తం కార్యకలాపం జరుగుతున్నంత సేపూ పనివాడి ఇచ్ఛ అతని లక్ష్యానికి అనుగుణంగా వుండాలని ఆ ప్రక్రియ కోరుతుంది. అంటే తదేకంగా అదే పని మీద ధ్యాస వుండాలి. పని స్వభావమూ, దానిని నిర్వహించాల్సిన తీరూ అతనికి ఎంత తక్కువ నచ్చితే, అందువల్ల తన శారీరక, మానసిక శక్తులను స్వేచ్ఛగా వినియోగించే చర్యగా దాని నుండి అతను ఎంత తక్కువ ఆనందం పొందితే, అతను దానిపైన అంత ఎక్కువ ధ్యాస పెట్టి పనిచేయాల్సి వస్తుంది.

శ్రమ ప్రక్రియలో ప్రాథమిక అంశాలు 1. మనిషి వ్యక్తిగత కార్యకలాపం, అంటే పని, 2. ఆ పనికి గురి అయ్యే ముడి పదార్థం (శ్రమ గ్రహీత) 3. పనిముట్లు.

బీడు నేల (ఆర్థికపరంగా చెప్పాలంటే, నీరు కూడా) సార్వత్రిక మానవ శ్రమ గ్రహీత. అది మానవునితో ప్రమేయం లేకుండా వుంటుంది. జీవనాధార వస్తువుల్ని అతనికి సరఫరా చేస్తుంది.[1] శ్రమ వాటి తక్షణ పరిసరాల నుండి వేరుచేసే వస్తువులన్నీ ప్రకృతి సహజంగా ప్రసాదించిన శ్రమ గ్రహీతలే. ఉదాహరణకు మనం చేపకు ఆధారభూతమైన నీటి నుండి వానిని వేరు చేస్తాం, అడవిలో చెట్టును నరికి దుంగని వేరు చేస్తాం, గనుల నుండి ఖనిజాలను వేరు చేస్తాం. అలా కాకుండా శ్రమ గ్రహీతను మనం గత శ్రమ నుండి సంపాయించామంటే అది ముడి పదార్థమవుతుంది. అంతకు ముందే తీసిన ముడి ఖనిజం శుద్ధి చేయడానికి సిద్ధంగా వుంటే అది ముడి పదార్థం. ముడి పదార్థమంతా శ్రమ గ్రహీతే. కాని శ్రమ గ్రహీత ప్రతిదీ మాత్రం ముడి పదార్థం కాదు. శ్రమ ద్వారా దానిని కొంత మార్చాకనే అది ముడి పదార్థం అవుతుంది.

శ్రమ పరికరం అంటే, కార్మికుడు తనకీ తన శ్రమ గ్రహీతకీ మధ్యన వుంచే పరికరం, లేదా పరికరాల సముదాయం. అది అతని కార్యకలాపాల వాహికగా వ్యవహరిస్తుంది. అతడు కొన్ని పదార్థాలను తన లక్ష్యాలకు అనుగుణంగా మార్చడం కోసం మరికొన్ని పదార్థాల యాంత్రిక, భౌతిక, రసాయనిక ధర్మాలను ఉపయోగించుకుంటాడు.[2] పండ్ల వంటి జీవనాధార వస్తువులను పోగుచేయడంలో

---

1. భూమియొక్క స్వయంజనిత ఉత్పత్తులు కొద్దిపాటి పరిమాణంలో మాత్రమే వుంటాయి. అవి మానవునితో ప్రమేయం లేకుండానే దొరుకుతాయి. ఒక యువకునికి పరిశ్రమ నడపడానికి మొదట అతనికి కొద్దిపాటి సొమ్ము ఇవ్వబడినట్టుగానే ప్రకృతి కూడా వీటిని తనంత తానుగానే మానవునికి సమకూరుస్తుంది. (జేమ్స్ స్టువార్ట్ : "ప్రిన్సిపుల్స్ ఆఫ్ పొలిటికల్ ఎకానమీ" ఎడిషన్, డబ్లిన్, 1770, ఒకటో సంపుటి, పుట 116)
2. వివేకం అనేది ఎంత శక్తిమంతమో అంత యుక్తి కలది కూడా. ఆ యుక్తి అంతా దాని మధ్యవర్తిత్వం లోనే వుంది. వివేకం వస్తువులు తమ సొంత స్వభావానికి అనుగుణంగానే ఒకదాని మీద ఒకటి చర్య, ప్రతిచర్యలు నెరపుకొనేలా చేస్తుంది. తాను స్వయంగా ఈ ప్రక్రియలో పాల్గొనకుండానే తన ఉద్దేశాలను సాధించుకుంటుంది." (హెగెల్, "Enzyklopadie, Easter Theil, Die Logik" బెర్లిన్, 1840, పుట 382)

అధ్యాయం - 9

అదనపు విలువ రేటు

విభాగం-1

శ్రమశక్తి దోపిడీ స్థాయి

ఉత్పత్తి ప్రక్రియలో తొలి పెట్టుబడి పె.[1] సృష్టించిన అదనపు విలువ, లేదా మరో రకంగా చెప్పాలంటే పెట్టుబడి పె. విలువ యొక్క స్వయం విస్తరణ, మన పరిశీలనార్థం మొట్టమొదట ఉత్పాదితం యొక్క అంతర్భాగాల విలువను మించి ఉత్పాదితంలో అదనంగా ఉన్న మొత్తంగా దర్శనమిస్తుంది.

పెట్టుబడి పె.లో రెండు భాగాలుంటాయి. మొదటిది, ఉత్పత్తి సాధనాలపై పెట్టిన డబ్బు మొత్తం స్థిర పెట్టుబడి. రెండోది, శ్రమశక్తిపై వ్యయం చేసిన డబ్బు మొత్తం అస్థిర పెట్టుబడి. స్థిర పెట్టుబడిగా మారిన భాగానికి స్థిర పెట్టుబడి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. అస్థిర పెట్టుబడిగా మారిన భాగానికి అస్థిర పెట్టుబడి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. అంటే మొదట పెట్టుబడి = స్థిర పెట్టుబడి + అస్థిర పెట్టుబడి. ఉదాహరణకు, అడ్వాన్సు చేసిన పెట్టుబడి 500 పౌండ్లు అయితే దానిలో భాగాలు 500 పౌండ్లు = 410 పౌండ్లు స్థిర పెట్టుబడి + 90 పౌండ్లు అస్థిర పెట్టుబడిగా ఉండొచ్చు. ఉత్పత్తి ప్రక్రియ పూర్తయ్యాక (స్థిర పెట్టుబడి + అస్థిర పెట్టుబడి) + అ.వి. విలువ కలిగిన ఉత్పాదితం లభిస్తుంది. ఇక్కడ అ.వి. అంటే అదనపు విలువ. పాత సంఖ్యలనే తీసుకుంటే ఈ ఉత్పాదితం విలువ (410 పౌండ్లు స్థిర పెట్టుబడి + 90 పౌండ్లు అస్థిర పెట్టుబడి) + 90 పౌండ్లు అ.వి. కావచ్చు. తొలి పెట్టుబడి పె. ఇప్పుడు పె.1 మారింది. 500 పౌండ్లు 590 పౌండ్లుగా మారింది. తేడా, లేదా అదనపు విలువ 90 పౌండ్లు. ఉత్పాదితం యొక్క అంతర్భాగాల విలువ అడ్వాన్స్ చేసిన పెట్టుబడితో సమానం కనుక ఉత్పాదితం యొక్క అంతర్భాగాల విలువను మించి ఉత్పాదితంలో అదనంగా ఉన్న విలువ మొత్తం అడ్వాన్స్ చేసిన పెట్టుబడి విస్తరణకు లేదా ఉత్పత్తి అయిన అదనపు విలువకు సమానం అనటం కేవలం పునరుక్తి మాత్రమే.

అయినప్పటికీ, మనం ఈ పునరుక్తిని మరింత క్షుణ్ణంగా పరిశీలించాలి. మనం పోలుస్తున్న రెండు అంశాలూ ఏవంటే ఉత్పాదితం విలువా, ఉత్పత్తి ప్రక్రియలో అనుభుక్తమైన దాని అంతర్భాగాల విలువా. శ్రమ పరికరాల రూపంలో ఉండే స్థిర పెట్టుబడి ఉత్పాదితానికి తన విలువలో ఒక భాగాన్ని మాత్రమే ఎలా బదిలీ చేస్తుందో మిగిలిన విలువ ఆ పరికరాల్లోనే ఎలా కొనసాగుతుందో చూశాము.

---

1. ఇక్కడ "పె." అడ్వాన్సు పెట్టుబడి లేక తొలి పెట్టుబడి లేక మొదటి పెట్టుబడి అనేవాటికి బదులుగా వాడబడింది. మార్క్స్ దీన్ని "C" అనే ఇంగ్లీషు పెద్ద అక్షరంతో గుర్తించాడు. (సంపాదకుడు)

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Pettubadi+Modati+Samputam

* * *